

thede, at det er mere omtrentlig sagt. Naar jeg dernæst gaaer over til Ministerens Forslag under Nr. 6, da maa jeg for det Første tilkjendegive min Samstemning med den Indflydelse, Ministeren har villet, at Folketallet skulde have paa Embedernes Classification. Jeg troer ikke, at det er, som den ærede Ordfører udtalte, at Folketallet derved lægges til Grund; jeg troer, at de historiske Forhold ere lagte til Grund, men at der er forbeholdt Folketallet en modererende Indflydelse. Derimod kan jeg ikke samstemme med den Regel, der er fastsat under Nr. 2 med Hensyn til Raldenes Udstrækning. Det forekommer mig, at den ærede Minister egentlig af Udvalgets Fleertal er tvungen hen til dette Punkt. Da Sagen var til anden Behandling, erklærede han sig mod, at Udstrækningen fik denne Indflydelse. Han har nu ikke alene optaget det, men ogsaa uddannet det til et fuldstændigt System. Jeg beundrer den høitærede Ministers Genialitet og det Talent, hvormed han griber enkelte og vage Antydninger, og deraf uddanner et heelt plaussibelt System. Det forekommer mig, som om den høitærede Minister med en særdeles Smødefommen sagde til os: „Man har hirtret, at man helst ønskede det paa en anden Maade end den foreslaaede; ja, saa kan det skee paa denne anden Maade; der har de det saaledes og bedre, end de selv have antydet“, kort sagt han er rede til enhver Smødefommen, NB., naar han dog i det Hele kan faae sin Villie frem. Men jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der dog vistnok er nogle Svagheder i denne hans Forslags anden Deel, og jeg beder den ærede Minister optage mine Bemærkninger med Velhille, ikke som Bemærkninger af en afgjort Modstander, men som Bemærkninger, der komme fra En, som virkelig anerkjender den særdeles Dygtighed, hvormed Forslagene ere stillede. Der staaer uden videre, at Sognekaldene til den og den Størrelse, paa saa og saa mange tusinde Tønder Land, skulle lide en Afkortning af saa og saa Meget i det Tilfald, der tilkommer dem; men der burde staae: „Landskaldene“, thi Kjøbstadsognekaldene kunne naturligtvis ikke beregnes efter Tønder Land; det vilde være en Ubillighed mod Kjøbstæderne, om

man vilde sætte dem op og ned efter Tønder Land. Den høitærede Minister, troer jeg, vil anerkjende dette, og han har vist ogsaa kun tænkt paa Landskaldene. Der turde tillige være en Ubillighed tilstede med Hensyn til de mindre Kald, der med et lidet Areal dog ere meget besværlige. Der turde tillige være indrømmet saadanne Kald altsfor Meget, hvor der ligger store Heber og Bidsmoser. De kunne være vigtige for Sagten, men de ere ikke saa vigtige for Sjælesorgen. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at et Kald vil to Gange komme til at lide, fordi det har et lidet Areal, og to Gange komme til at nyde Godt af at have et særdeles udstrakt Areal. Man vil see dette, naar man sammenholder det, som er foreslaaet under § 9; thi der bestemmes, at det Hestehold, der indrømmes et Sognekald, vil være at fastsætte efter Raldets Udstrækning, og saa faaer da den, der har et lille Kald, for det Første en lille Avling med et lille Hestehold, fordi man siger, at han trænger ikke til Mere, og dernæst maa han afgive 100 eller 200 Rd., fordi Raldet er saa lille, og den, der har et vidtstrakt Kald med store Heber, han nyder først Godt deraf, idet han kan beholde en større Avling, og have et større Hestehold, og saa faaer han alligevel indtil 250 Rd. i Godtgjørelse for den større Udstrækning; han bliver altsaa re-compenseret to Gange, medens den Anden liden Afdrag to Gange. Men desuden er denne Afkortning større, end den synes at være; thi det er ikke blot disse Rigsdalere, men det er disse Rigsdalere ansatte til Byg efter Capitelstarten. Det kan ogsaa være, at et Kald kommer til at stige op til en ganske anden Klasse eller synke ned i en ganske anden Klasse, netop paa Grund af Udstrækningen. Jeg tillader mig at bede den ærede Minister, hvis Lovforslaget ikke denne Gang maatte blive til Lov, at tage dette Punkt under fornyet Overveielse, som der nemlig ikke er tillagt Raldenes Udstrækning en altsfor stor Indflydelse. Ministerens Forslag under Nr. 7 samstemmer jeg med. Jeg har ønsket, at Bistopperne skulde høres før Lovens Udgivelse og ikke før dens Revision; Ministeren har erklæret, at han vil gjøre det, forsaavidt Loven ikke kommer ud, og denne Erklæring er mig aldeles tilstræffeligg, saa at jeg ikke skal gjøre